

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 36. Responsa ad ea, quæ Photius objiciebat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

§. XXXVI.

Sæculum IX.

A. C. 869.

Responsa ad ea, quæ Photius objiciebat.

Metrophanes Metropolita Smyrnenfis ad Zachariam Calcedonensem dixit: *Ad ea, quæ dixisti, respondemus tibi. Leges tam Ecclesiasticæ quam Civiles sanciunt, ut qui Judicem elegerit, illius sententiæ se simpliciter subjiciat. Cum vos igitur Beatissimum Papam Nicolaum Judicem petieritis, quis jam vos ferat de ejus sententiâ querentes, & dicentes, quod legibus canonicis adversetur? si istud liceat, nullum unquam judicium erit firmum; nemo enim sententiam laudat, qua condemnatur.*

Cum vero exempla Nectarii, Ambrosii, & Nicephori iterum recoquas & dissimiles audivisse argumenta, quibus ea Nicolaus Papa refutavit, iterum tuo bono explicabimus, quantum inter se distent illa exempla & ordinatio Photii. Nectarius electus & ordinatus est Archiepiscopus Constantinopolitanus in Concilio universali præsentibus pluribus Patriarchis, cum eos Imperator ad eum eligendum nullo modo cogeret, & nullus Archiepiscopus luce fruens propter Nectarium e Sede Constantinopolitana innocens pelleretur. Ambrosius ordinatus est Episcopus Mediolanensis, mortuo Auxentio Ariano, in Con-

Sup. lib. XVIII. §. 5.
Sup. lib. XVIII. §. 21.

Bb 2

cilio

Sæculum IX. A. C. 869. *cilio Episcoporum Catholicorum, nullo sa-
culari Principe eos ad hoc faciendum im-
pellente. Tarasius testimonio Pauli, An-
tecessoris sui, & omnium Catholicorum
suffultus, nemine vim inferente, electus
est. Pari modo, Tarasio fatis functo, Ni-
cephorus ab Episcopis congregatis liberri-
me electus & consecratus est. Nihil omni-
no tale invenitur in Photio, vivente Epi-
scopo legitimo intruso, ab Episcopis aucto-
ritate Cæsarea oppressis ordinato, & a
nulla Cathedra Patriarchali recepto. De-
nique aliqua exempla peculiaris Regulam
universalem non subvertunt. (*)*

*Dixisti, multos, quos Ecclesia Romana
absolvit, damnatos, & multos, quos damna-
vit, absolutos haberi. Falsum est hoc, &
procul a veritate. Julius Papa & Syno-
dus Sardicensis Marcellum omnes Hæreses,
& præcipue illam, quam tenere dicebatur,
an-*

Sup. l. XII. §. 25. 35.

(*) Hæc refutare oportuisset Caveum, qui in
Articulis de Ignatio & Photio, omnia quæ Pho-
tio favere videntur memorat, quæ adversantur,
premit silentio. In Ignatio, dicit: *Sententiam
suam (nempe contra Gregorium Syracusanum)
a Leone & Benedicto Romanis Pontificibus
confirmari frustra postulavit. Eundem vero
Gregorium a Nicolao Papa & Hadriano damna-
tum & anathematizatum retinet. Fleurius econ-
tra, quæcunque Photiani ad defendendam ma-
lam causam attulerunt, sincere refert.*

anathematizantem iuste & canonice receperunt. Magnus Athanasius & Confessor Paulus, illa celeberrima Ecclesiae fulcra, pariter Marcellum receperunt, & cum eo communicarunt. Sed tandem ad proprium vomitum reversum & Hæreticum depressum Silvanus & Liberius Julii Successor anathematizarunt. Sæculum IX. A. C. 869. Photiani refutantur.

Apiarium Presbyterum ab Urbano Episcopo suo excommunicatum, & deinde in Concilio depositum, Sup. lib. XXIV. §. 6. II.

Zosimus Papa, ad quem appellavit, innocentem pronuntiavit, & ad Concilium Africae remisit restituendum. to. 2. Conc. p. 1671.

Concilium vero de iis, quæ in causa Apiarii acta fuerant, rationem reddidit Bonifacio Papæ Zosimi Successori, qui Apiarii Interdictum ad solam Ecclesiam Synicensem, in qua scandali occasionem posuerat, restrinxit. Itaque Concilium Africae Decreto Zosimi Papæ paruit, non vero, quod tu confingis, obstitit.

Flavianum Patriarcham Antiochenum Ecclesia Romana ad tempus repulit volens favere Eustathio, & Paulinum Eustathianorum Principem in illa Sede stabilire. Sed Romani in illa sententia non perstiterunt, & intercedente Theodosio Imperatore tandem Flavianum, Patriarcham Antiochenum, receperunt. Sup. lib. XVIII. §. 3. XIX. §. 27. 50.

Sæculum IX. A. C. 869. *impositionem acceperunt, nihil confert ad causam vestram. Nam aliud decernunt Canones de Hæreticis conversis, & aliud de illis, qui ab Usurpatoribus ordinati fuerunt. Quippe jubent, recipi illos, qui Hæresim abjiciunt. Ita etiam Concilium Orientis, & Felix Papa Simplicii Successor Petrum Mongum damnatum, simpliciter deposuerunt, & Felix deposuit Acacium, sed illos, quos Petrus & Acacius ordinarunt, non damnarunt. Econtra Canones nullatenus illos recipiunt, qui ita sicut Photius tuus, & tu ipse ordinati estis, atque hoc ipsum Synodus secunda Oecumenica de Maximo Cynico, & omnibus illis, quibus ipse manus imposuerat, decrevit. Gregorius autem Syracusanus, qui Photium ordinavit, non modo tanquam Schismaticus, sed etiam multorum criminum convictus, depositus fuit. Bene affirmasti, ceteros Episcopos, cum ipso manus imponentes, tanti criminis non esse reos, quia vim passi sunt. At Photius jam prius fuit Schismaticus, & a Gregorio ordinari voluit libere, nemine cogente, quibusdam Episcopis præsentibus frustra reclamantibus.*

Cum Zacharias vellet quidquam reponere, Legati Pontificis ad Imperatorem, nihil omnino profuturum, dixerunt, si ulterius de re judicata pugnantes audirentur. Tuncque Constantinus

a Secretis ambonem conscendens prolixum & nomine Imperatoris concinnatum sermonem legit, quo Schismatici ad concordiam invitabantur. Summa orationis fuit hujusmodi: *Scrutamini intima conscientiae vestrae, & invenietis male ab Ecclesia vos esse disjunctos. Novissima hora est, fratres mei, & prope est Judex. Absit, ut ab ejus Ecclesia separati a morte occupemur! nullatenus turpe ducamus, vulnus nostrum ostendere, atque remedium quaerere. Si autem haec fateri vos pudeat, ego, Imperator, humilitatis forma vobis efficiar. Ego qui imperitus & insipiens sum, sanam vobis doctrinam tradam, viris doctis & in virtutis palaestra exercitatis. Primus me super pavimentum projicio, purpuram & diadema parvi pendens. Ascendite super scapulas meas, calcate verticem & oculos. Nihil borreo, patiar omnia, si modo pacem Ecclesiae videam, & salvem animam meam. Quid est, quod facere potui, & non feci? vos de cetero videbitis; ego innocens sum a perditione vestra. Deponite igitur contentionem, Fratres, spiritum concordiae & charitatis induite, in viam magis securam redite, & capiti jungimini. Nihil ob secularia sitis solliciti; nam consolabimur vos, & quae opportuna sunt faciemus. Tota auctoritate nostra apud Patriarchas vestros intercedemus, ut*

Bb 4

indul-

Saeculum IX.
A. C. 869.

p. 1059.
p. 1057.

Oratio Caesaris.

Sæculum IX. *indulgentiam concedant, & benigne habenti.* A. C. 869. *Tantum non obstinate in præceptum vos ipsos conjicite, sed favente occasione utimini. Nolite aliud tempus & vicissitudines expectare, quæ etsi contigerint, nihil vobis conferent. (*)*

Legati Pontificis, & Orientis, approbati omnibus, quæ Imperatoris nomine pronunciata erant, lenitatem ipsius, comparatam crudelitati, qua Photius adversarios suos fuerat persecutus, dilaudarunt. Tum iterum Imperator ad Schismati-

(*) Ex hac Oratione Eminentissimus Baronius etiam verba sequentia excerpfit: *At si & thronum aliquando Constantinopolitanum illi, qui cuncta violat, vobis commiserit &c.* Edit. Colon. ad ann. 869. Et addit: *Hic velim, antequam ulterius progrediamur, Lector, observare & memoriæ mandes, quod ait Imperator non nisi per eum qui cuncta violat, prævum intelligens Dæmonem, accidere posse, ut Photius iterum Constantinopolitanum thronum accipiat, ut cum id factum suo loco cognoveris, operatorem intelligas.* Et infra: *Hæc ab Imperatore futura nesciente propheticè esse dicta declarantur eventa.* In Actis autem Conc. Edit. Paris. ita legitur: *At etsi Thronum aliquando Constantinopolitanum cuncta destruens tempus vobis commiserit . . . quis vos sequetur?* Nunc, quidquid de lectionum varietate sit, opportunissime profecto Cardinalis hanc reflexionem inseruit.

maticos; septem dierum spatium ad de-
 liberandum se ipsis concedere, quibus
 præterlapsis nisi se subjicerent, Patres
 Concilii sententiam pronunciuros.
 His, inter solitas acclamationes disces-
 sum.

§. XXXVII.

*Photius & Gregorius in Concilio.
 Sessio Septima.*

Sessio septima elapso quatruiduo, nempe ^{29. Octobr.}
 vigesima nono Octobris celebrata,
 Imperatore præsentem. Quo etiam ju- ^{p. 1061.}
 bente, Bahanes Patricius ad Legatos
 Romanos dixit: *Induciis Photio datis
 jam completis, duximus eum iterum ad
 Sanctam & universalem Synodum. Si ita
 jubetis, introducetur.* Nempe dies de-
 cem a quinta Sessione, ubi fuerat intro-
 ductus, numerabantur. Legati dixe-
 runt: *introducatur.* Intrat Photius sci-
 pione innixus, comitante Gregorio Sy-
 racusano. Marinus Legatus Pontificis
 dixit: *Auferte de manu ejus scipionem,
 Dignitatis Pastoralis signum! non habeat in
 manibus baculum, quia lupus est, non pastor.*
 Aufertur itaque ei baculus; Legati autem
 Romani dixerunt: *Interrogate illum, an
 deliberaverit, & libellum scribere velit.*
 Tum Bahane interrogante respondit Pho-
 tius: *Rogamus Deum Gregorius & ego,
 ut per multos annos conservet vitam Im-*